CARNET EXTERN

REFORME BRITANICE

Una dintre cele mai vechi competiții ale fotbalului din Marea Britanie era acel „turneu de patru" între reprezentativele Angliei, Scoției, Țării Galilor și Irlandei de Nord. De zeci de ani, partidele acestei întreceri pasionează spectatorii din marile orașe engleze și atît „Wembley"-ul cît și „Hampden Park", două dintre cele mai mari stadioane ale lumii, fac „plinul" la partide care opun reprezentativele Angliei și Scoției, Angliei și Țării Galilor, Scoției și Țării Galilor.

U.E.F.A. și-a văzut cu succes rezolvată o problemă care ar fi creat dificultăți în privința răspîndirii reprezentativelor Marii Britanii în diferitele serii calificatorii ale „Campionatului european", prin aceea că **cele patru federații au cerut chiar forului european să le grupeze într-o aceeași serie din cadrul tradiționalei lor competiții care să devină, oficial, o grupă a întrecerii continentale.** Zis și făcut. Asistăm acum la și mai acerbe întreceri între englezi, scoțieni, galezi și irlandezi, jocurile actualei competiții căpătînd dublă importanță pentru ei. Acum s-a înregistrat această celebră victorie a Scoției asupra Angliei în „templul Wembley", prima înfrîngere a campionilor mondiali după laurii cîștigați la C.M. 1966.

Dar iată că cele patru federații anunță schimbări importante în întrecerea lor. Tradiționaliștii britanici abdică de la unele principii, dorind să nu piardă pasul confruntărilor internaționale cu reprezentativele din Europa și de pe alte continente. Reuniți într-o ședință special convocată, reprezentanții federațiilor din Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda de Nord au decis ca viitoarea ediție a competiției lor să se desfășoare **într-un singur oraș, sub forma unui turneu programat pe durata a 10 zile.** Cele patru reprezentative se vor reuni, după toate probabilitățile, la Londra și vor juca fiecare cu fiecare pentru a desemna pe cîștigătoarea competiției. Oficialii au menționat că au decis aceasta spre a face loc în calendarul internațional al federațiilor lor unor meciuri cu echipe din Europa și din alte continente — așa cum mai subliniam — și, în același timp, spre a obișnui pe jucători cu eforturi asemănătoare celor de la Campionatele mondiale, unde sînt obligați să joace un număr mare de meciuri pe durată scurtă.

Inițiativa modificării sistemului competițional aparține lui Alf Ramsey și era de așteptat ca o asemenea voce autorizată să fie ascultată...

BALONUL ROTUND ÎN OCEANIA

Echipa din Taranaki *trebuia să dispute meciul următor la* Nelson. *De aceea pregătirile au început din timp, pentru că drumul numără sute de mile și acestea, parcurse cu mașina și vaporul, necesitau zeci de ore. Și fotbaliștii amatori din Taranaki au plecat în deplasare, așa cum fac mereu de cîțiva ani, de cînd balonul rotund a prins rădăcini adînci și pe solul îndepărtatei* Noua Zeelandă *din continentul* Oceaniei.

Copilăria fotbalului este acum retrăită aici. Urmărind ieșirea de sub tutela rugbiului (sport național în Noua Zeelandă) fotbalul își afirmă dreptul la existență de sine stătătoare.

Nucleul l-a constituit Liga de Nord *care acoperă o arie întinsă între* Whangarei — *100 mile la nord de* Auckland, *centrul competiției — și* Rotorua, *aflată la 160 de mile spre sud, funcționînd de două sezoane și cuprinzînd trei serii. În ciuda faptului că echipele călătoresc minimum 200 de mile pentru fiecare joc disputat în deplasare, competiția se desfășoară regulat. Citeva dintre aceste echipe au garanți pentru afaceri, finanțîndu-le totodată terenurile, călătoriile și proiectele de dezvoltare. Cele mai multe cluburi din prima serie a Ligii plătesc deplasările jucătorilor, dar fotbaliștii din celelalte două serii suportă ei înșiși cheltuielile. Dragostea pentru sportul cu balonul rotund micșorează și aici distanțele, șterge conturi contabile meschine. De altfel, cluburile sînt fericite că în ultima vreme acțiunea de amenajare și dezvoltare a unor terenuri împrejmuite, proprii, a căpătat sprijinul consiliilor locale. Liga de Nord, patronează cea mai puternică întrecere din țară, aceasta datorîndu-se în special disputării săptămînale a meciurilor. În ultimii 7 ani, cinci cîștigători ai „Cupei Chatam", singura competiție de anvergură, provin din această ligă.*

Jucătorul cu balonul la picior, Thomson, **a călătorit cu propria mașină sute de mile din** Auckland **pentru a disputa meciul cu** Rotorua City

La sfîrșitul sezonului trecut Auckland, Wellington, Christchurch *și* Dunedin, *patru mari cluburi din sudul Noii Zeelande, s-au întrunit pentru a discuta organizarea unei alte ligi regionale, cu participarea primelor două echipe clasate în aceste orașe. Și aici principalul handicap îl constituie marile distanțe dintre competitoare. Astfel, o echipă din* Christchurch *trebuie să parcurgă pentru un meci la* Invercargill *aproape 600 de mile!*

Dacă reamintim că fotbalul în Noua Zeelandă *este amator și că cheltuielile unui transport aerian sînt mari, rezultă că o asemenea problemă nu poate fi eludată.*

Oricum însă, perspectiva pe care o urmărește cu mult zel tînăra federație din Noua Zeelandă *este crearea pînă în 1970 a unei ligi naționale active care să alăture* Ligii de Nord *pe cea* Centrală *și de* Sud.

Acum 10 ani, ligile regionale erau în Noua Zeelandă *doar un vis: acum, săptămînă de săptămînă, meciurile retransmise de televiziune din întreaga Europă adună mii de oameni iar federația de rugbi se alarmează văzînd prizа pe care balonul rotund a căpătat-o în mijlocul suporterilor ei tradiționali. Scurtul turneu al echipei engleze* Manchester United, *încununat de un deplin succes, a luat pulsul exact al acestui interes crescînd. Iar anii următori vor arăta desigur că fotbalul și-a găsit o matcă proprie și în* Oceania, *concurent redutabil, după cum ne-a declarat* Stanley Rous, *președintele F.I.F.A., la titlul de cel mai recent continent cucerit de balonul rotund.*

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și ad-tia : București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-șef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacție), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

Prezentarea grafică **Liviu Bobocea**

VĂ PREZENTĂM CLUBURI CELEBRE

Terasa, barul, parcul de joc pentru copii și o parte a tribunei terenului de antrenament

FLAMENGO

CEL MAI MARE CLUB „CARIOCAS"

Simbolic, trecutul, prezentul și viitorul acestui club brazilian pot fi găsite față în față cu imensitatea oceanului. Vechiul sediu așezat pe plaja Flamengo mai adăpostește o parte din voluminoasa arhivă a clubului, fiind frecventat doar de membrii ce practică judo și haltere. Actuala reședință se află într-un bloc cu 148 de încăperi de pe „Morro de Viuva" (Colina văduvei). Iar într-un viitor apropiat sediul clubului se va muta în noul complex sportiv *Flamengo* din cartierul *Gavea*.

Flamengo de Futebol e Regatas este un club polisportiv. Și cum în toată *America de Sud* fotbalul este sportul rege iar baschetul locțiitorul său, nici cel mai mare club brazilian nu putea face excepție: Flamengo a fost campionul țării la baschet 12 ani consecutiv, între 1950 și 1963. Secția de atletism deține de 4 ani titlul național pe echipe.

FOTBALUL A APĂRUT ACI PRINTR-O DIZIDENȚĂ...

Pe actul de naștere al clubului scrie: *yahting, anul 1885*. De atunci, acest sport nautic, permanent la modă, adună membri de toate vîrstele pe lacul *Rodrigo de Freitas*, vecin cu Flamengo.

Fotbalul a apărut pe firmament în *anul 1911*, în urma unei disidențe în cadrul clubului.

Actualul președinte al clubului *Flamengo*, senor *Veiga Brito* (în vîrstă de 38 de ani) este un apreciat inginer, conducătorul lucrării de străpungere a tunelului de la *Guandu*, lucrare uriașă, care va înlătura în viitor lipsa de apă în *Rio*. El este ajutat de 7 vicepreședinți, fiecare dintre aceștia dirijînd o ramură sportivă și cîte un departament administrativ (financiar, relații externe etc.).

Vicepreședintele ales pentru fotbal este suedezul *Gunnar Goransonn*, fost fundaș la *Norkoeping*, în vîrstă de 52 de ani

În cei 18 ani de cînd se află în Brazilia, el a făcut multe pentru acest club. El este de fapt „patronul", cel ce ia hotărîrile în privința echipei profesioniste a clubului.

Secția de fotbal are un serviciu administrativ autonom în cadrul clubului, un complex medical deservit de 6 medici, (dintre care un specialist în traumatisme, altul în probleme dietetice, etc.) și o „armată" de masori și infirmieri.

În ceea ce privește formația echipei, pregătirea sa tehnică, Gunnar Goransonn nu se amestecă, antrenorul avînd deplin credit.

Administrația este personificată de fostul half centru al echipei, internaționalul *Flavio Costa* care de peste 40 de ani s-a devotat clubului Flamengo. În urma nescontatei și dureroasei înfrîngeri din finala C.M. 1950 de pe *Maracana*, el a plecat pentru studii în Europa în calitate de antrenor. Sugestiile sale ulterioare sînt considerate a sta la baza disciplinării fotbalului brazilian care și-a găsit astfel un cadru corespunzător pentru improvizația și fantezia recunoscută a jucătorilor. Și rezultatele s-au văzut în jocul campionilor mondiali. Profund cunoscător al fotbalului și clubului său, abil psiholog și îndrăzneț financiar, Flavio Costa rezolvă multe probleme complicate.

TOTUȘI GÎNDURILE ZBOARA LA OTTO GLORIA...

Actualul antrenor al echipei „*rubro-negro*" (roșu și negru) este argentinianul *Armand Renganeshi*. În cei doi ani de cînd conduce echipa, el a insuflat calm și luciditate, obținînd **locul secund în campionat. Ținînd cont însă de exigența faimoasei „torcidas"** (galeria sud-americană) **se pare că reîntoarcerea lui *Otto Gloria* este așteptată cu nerăbdare.**

Efectivul lui Flamengo se ridică la 30 de jucători profesioniști. Duritatea meciurilor, vacanțele scurte și nenumăratele întîlniri necesită cel puțin doi jucători pentru fiecare post. Dintre aceștia majoritatea provin din echipele de juniori ale clubului ca de pildă fundașul *Paulo Henrique* și mijlocașul *Carlinhos* care au îmbrăcat și tricoul naționalei braziliene.

Bugetul consacrat jucătorilor reprezintă aproape 70% din cheltuielile clubului, aceștia avînd contracte pe doi ani.

SUPORTERII DEPISTEAZĂ TALENTELE!

Flamengo a **format** întotdeauna jucători de valoare. Avînd un mare număr de suporteri în întreaga *Brazilie*, clubul este imediat informat de către aceștia cînd în regiunile învecinate cu *Rio* (sau chiar din *Matto Grosso* cum e cazul juniorului *Arilson*, extremă stîngă) apar noi talente. Acestea sînt invitate pentru o *perioadă de încercare* și dacă dau satisfacție, sînt înrolate cu *contract de stagiari*. Echipa de juniori (18 jucători, din care 5 sînt deja în prima echipă de tineret a clubului) conduce în campionat. În Brazilia cluburile n-au echipe de pitici, tineretul avînd acces aci la vîrsta de 14—15 ani.

Dar pentru că „clubul n-are voie să îndurereze Rio în fiecare luni dimineață", cum a spus unul din conducătorii săi, Flamengo achiziționează și alți jucători de clasă pe baza înțelegerii cu cluburile din *Sao Paolo*, ca de pildă internaționalii *Almir*, *Ditao*, *Ademar*. O cerință permanentă: încadrarea vedetelor cu tineri în formare. Și un detaliu: fundașul central *Jaime*, terminînd cu succes un curs complet de ziariști, va deveni în curînd un cronicar **sportiv** apreciat.

PE AMAZOANE ȘI ÎN MATTO GROSSO

Popularitatea clubului e imensă, atît pe *Amazoane* cît și în *Matto Grosso*, meciurile sale amicale aducînd, oriunde, un sigur succes de casă. Populația de culoare constituie majoritatea **suporterilor.** De aceea se și spune că adevăratul sediu al clubului e în *favellas*, acolo unde luni dimineața se plînge sau se rîde.

Orchestre întregi, pierdute în imensitatea *Maracanei*, cîntă în cinstea jucătorilor, steagurile roșnegre se agită perpetuu pe stadion iar șeful galeriei *Jayme de Carvalho*, înarmat cu confeti și petarde, conduce *torcida* care cîntă, bate din tamburine, fluieră și aplaudă. Sărbătorile adună pe vechii susținători iar victoriile în campionat se transformă în adevărate carnavaluri. Soțiile și copiii jucătorilor vin aproape în fiecare zi în parcul recreativ de la *Gavea*. Aci se află o sală de gimnastică, un bar, un restaurant, o terasă în aer liber lîngă piscină, nenumărate peluze cu iarbă și rondouri cu flori. *Terenul, de aici, cu tribune pentru 25.000 de spectatori și anexele sale este rezervat în special tineretului.*

Cu *Flamengo* fotbalul e întotdeauna un spectacol plin de culoare, sursă inepuizabilă de emoții puternice și divertisment.

Flamengo este singurul club cariocas care a cucerit, de două ori, trei campionate consecutiv (în 1942—43—44 și 1953—54—55). Generații întregi de jucători celebri începînd cu *Sydney Pulleu* și *Amado Bemigo* din „anii eroici '25", *Domingos da Guia*, „divinul", *Leonidas* și *Zizinho* din anii imediat postbelici, apoi *Didi*, *Zagalo* și *Amarildo* din pleiada campionilor mondiali au onorat cartea de vizită a prestigiosului club brazilian.

Joacă cu... cravată!

Jucătorii echipei irlandeze Portland Rovers *sînt probabil singurii din lume care apar pe teren cu... cravate la gît! Această curiozitate are la bază ultima dorință a unui suporter, care a lăsat prin testament clubului o mare sumă de bani, cu condiția ca jucătorii să poarte cravată. În timpul meciurilor. Cum regulamentul avea prevederi precise în privința echipamentului, clubul Portland s-a adresat federației irlandeze. Banii s-au dovedit un argument mai puternic chiar decît regulamentul și federația a aprobat lui Portland Rovers să joace cu cravate, cu condiția însă ca acestea să fie prinse de tricou cu un ac de siguranță.*

Faliment

Încă un club francez a renunțat la profesionism, trecînd în liga amatoare. Este vorba despre F.C. Cherbourg *din divizia B care s-a văzut silit să recurgă la această măsură din cauza dificultăților financiare. Planul de încasări ale clubului a fost îndeplinit anul trecut doar în proporție de 40%.*